

'King Arhur'

VOX LUMINIS / HENRY
PURCELL

Een betoverende 'King Arthur'

Johan Thielemans

Gezien op 02 augustus 2019
Concertgebouw Brugge
Ma Festival

In de 17^e eeuw deed de Engelse componist voor zijn 'dramatick opera's' nog beroep op heel veel machinerie en decor om een mythologische wereld tot leven te werken. Vox Luminis toont, onder leiding van Lionel Meunier, dat een werk als 'King Arthur' ook zonder die kunstgrepen blijft betoveren.

04 AUGUSTUS 2019

De King Arthur van Henry Purcell behoort tot een Engels genre : wat de Britten 'dramatick opera' noemden. Dat was een toneelstuk dat door muzikale scènes onderbroken werd. Heel veel tekst en muziek. Zo zou dit werk van Purcell in zijn volledige uitvoering vier uur duren. Tussen 1670 en 1710 kende deze vorm veel succes kende. Maar zoals dat in de geschiedenis gaat : de formule bleek niet opgewassen tegen de Italiaanse barokopera. Dus verdween het genre, en ook King Arthur werd naar de muziekbibliotheek verwezen.

Bij de revival van de barokmuziek un de twintigste eeuw werd de muziek wel weer vaak gespeeld, maar dan zonder de intrige. Het is een opeenvolging van aria's en ensembles bevolkt met geesten en tovenaars, en daarnaast ook een hele suite van liefdesduetten. Maar merkwaardig genoeg ontbreekt Koning Arthur in de muziek. Dat was een gesproken rol. Als we vandaag enkel de muziek horen, dan is dat een geraamte, dat zelfs niet toelaat een verhaal te reconstrueren.

Lionel Meunier, de bezielende leider van Vox Luminis, vond het verhaal dat librettist John Dryden bedacht, toch noodzakelijk om ten volle van de muziek te genieten. Hij vroeg Isaline Claeys daarom een tekst te schrijven. Die leert ons dat Koning Arthur zijn rijk moet verdedigen tegen de Saksen. Simon Robson declameert dat verhaal. Het is een uitstekend idee van Meunier, vooral omdat deze Engelse acteur het soort krachtige, melodieuze stem bezit waar de Engelsen een patent op hebben.

Het ensemble Vox Luminis kwam de voorbije jaren sterk op de voorgrond, en zet met deze opvoering van 'King Arthur' een belangrijke nieuwe stap. Net als bij

Pürcell valt ook hier het onderscheid tussen koorlid en solist weg. Je weet niet goed wat je in dit geval moet zeggen : zijn het de solisten die ook een koor vormen, of bestaat het koor uitsluitend uit solisten. Vocaal is het in elk geval genieten geblazen.

Maar Meunier vindt dit ook heerlijke toneel, en dus verzorgt hij met zijn groep een sobere opvoering. Hij overspeelt zijn hand niet. We zien in de eerste plaats een koor, maar dat koor acteert ook. Het beeldt de situaties heel eenvoudig uit. Die aanpak is zowel ernstig als ook vaak geestig. De meeste uitvoerders zijn trouwens goede acteurs. Enkele scènes zijn zelfs uitzonderlijk sterk. Als de bevroren koning zijn klacht doet - wellicht de bekendste passage van het werk - komt Cupid tussen. Hij predikt de liefde met de woorden : 'Love was made for a blessing / and not for pain'. Daarmee wekt hij niet alleen de oude koning weer tot leven maar het hele koor. Dat tekstje van Dryden past overigens in een lange reeks over zinnen over liefde die als evenzovele tegeltjeswijsheden de voorstelling opfleuren. Een drinklied is dan goed voor leute en humor.

Op zo'n momenten zie je telkens weer de meerwaarde van Meuniers aanpak. . Deze uitvoering van 'King Arthur' is meer dan een zeer mooie muzikale prestatie. Ze palmt je niet enkel in door de vele heerlijke melodieën of de grote variatie in stemmingen, die gaan van liefdessmart tot wat pompeuze triomfmuziek. Het is ook voorbeeldig muziektheater. Meuniers aanpak lijkt aan te sluiten bij een nieuwe trend die wil dat koren zich ook toneelmatig manifesteren. Ik denk hier aan het Franse ensemble Pygmalion dat zich zo goed liet leiden door Romeo Castellucci.

Meunier levert in elk geval het bewijs dat je heel fraaie resultaat bekomt als je sobere elementen juist inzet. In Purcells tijd kwam aan een 'dramatick opera' veel machinerie te pas om alle mythologische figuren in het verhaal te evoceren. Hier komen tovenaars en elfen met niets meer dan enkele speelse vondsten tot leven, om ons helemaal weg te voeren naar een wereld vol fantasie.